

Sygn. akt IV U 38/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r., w O.

sprawy B. B. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania B. B. (1)

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 27 października 2015r. nr (...).2014

oddala odwołanie

sygn. akt. IVU 38/15

UZASADNIENIE

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności przy Wojewodzie (...) w E. z dnia 27 października 2015r zaliczono B. B. (1) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenie oznaczonego symbolem 05-R na okres do dnia 31.10.2016r. Stwierdzono, że odwołująca nie spełnia przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. – prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012r., poz. 1137, z późn. zm.)

Z powyższym orzeczeniem nie zgodziła się odwołująca, wnosząc o przyznanie jej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenie oznaczonego symbolem 05-R na stałe wraz z kartą parkingową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

B. B. (1) ma 64lata, jest emerytką. Jest z wykształcenia księgową. Przepracowała 36 lat w tym zawodzie, wykonując prace siedzące. Mieszka w O..

Odwołująca cierpi na bóle kolan i kręgosłupa oraz bóle obu pięt i śródstopia po stronie lewej z uwagi na ostrogi piętowe obu stóp, które utrudniają chodzenie. Skarży się także na bóle łokciowe i nadgarstków. Oczekuje na operację kolana

w dniu 27.09.2015r. Ma dodatkowo nadwagę i astmę oskrzelową. Odwołująca podczas chodzenia korzysta z laski. Uczęszcza na masaże i ćwiczenia, bierze leki przeciwbólowe oraz blokady przeciwbólowe. Sama chodzi do ortopedy i na zabiegi. Sporadycznie jeździ autobusami, w szczególności obecnie, gdy z uwagi na remonty ulic, są problemy komunikacyjne w O.. Dalej przemieszcza się idąc i posługując się laską.

B. B. (1) jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z powodu schorzeń oznaczonych symbolem 05-R, 05-R /10-N na okres do dnia 31.10.2016r. Schorzenia, które czynią ją niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym to gonartroza prawostronna i choroba zwyrodnieniowo–dyskopatyczna kręgosłupa z objawami przebytej obustronnej rwy kulszowej. W badaniu neurologicznym i ortopedycznym, ma prawidłową budowę ciała, napięcie i siłę mięśni kończyn górnych prawidłowe, odruchy symetryczne słabe, czucie i próby palec –nos prawidłowe. Ruchomość jej kręgosłupa jest ograniczona w odcinku szyjnym i lędźwiowym, ma spłaszczoną lordozę lędźwiową, mięśnie grzbietu luźne. Przy pochylaniu sięga do połowy podudzi. Siła i napięcie kończyn dolnych jest prawidłowe, Badania OK-śladowe a OA- nie są wywołane. Czucie ma prawidłowe. Objaw Lasequa dodatni obustronnie przy kącie 70stopni, objaw Babińskiego nie został wywołany, a próba Romberga ujemna. Ponadto ma pogłębioną kyfozę piersiową ograniczającą zgięcie do przodu, niewielką bolesność stawu kolanowego i niewielką szpotowatość prawego stawu kolanowego, o poszerzonych obrysach, przy zgięciu około 90stopni, wyprost, brak przeprostu. Stopy są nadmiernie wydrążone, przy palcach młotowatych. RTG stawów kolanowych wykazało zwężenia szpary przyśrodkowej stawu kolanowego prawego. Chód odwołującej jest samodzielny, ale wspomagany kulą łokciową.

(dowód: historia choroby k. 4-14, 28-32, opinia biegłych k. 36-38, dokumenty w aktach sprawy WZON O/E. (...).2014, przesłuchanie odwołującej – k.50-50v)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 3 ust 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. (Dz. U. z dn. 1.03.2002 r.).

Zgodnie z art. 4 ust. 2. ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Odwołująca nie kwestionowała, że posiada stopień umiarkowany niepełnosprawności.

Natomiast jej odwołanie dotyczyło ustalenia tego stopnia na stałe i spełnienia przez nią przesłanki z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz.602 z późn. zm.) oraz nie przyznania karty parkingowej.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz.602 z późn. zm.) osoba niepełnosprawna o obniżonej sprawności ruchowej, kierująca pojazdem samochodowym, oznaczonym kartą parkingową może niestosować się do niektórych znaków drogowych dotyczących zakazu ruchu lub postoju, w zakresie określonym przepisami, o których mowa w art. 7 ust. 2 cytowanej ustawy.

W myśl § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. 139., poz. 1328, z późn. zm.), przy ocenie obniżonej sprawności ruchowej, o której mowa w art. 6b ust. 3 pkt 9 ustawy, bierze się pod uwagę, czy niepełnosprawność powoduje ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu.

W świetle zebranego materiału dowodowego było bezsporne, że odwołująca ma umiarkowany stopień niepełnosprawności.

W świetle zebranego materiału dowodowego należy zaliczyć odwołującą do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na czas wskazany w decyzji, przy niewątpliwym bowiem występowaniu u odwołującej schorzeń w postaci gonartrozy prawostronnej i choroby zwyrodnieniowo–dyskopatycznej kręgosłupa z objawami przebytej obustronnej rwy kulszowej, które powodują całkowitą trwałą niezdolność do pracy i umiarkowany stopień niepełnosprawności, zmiany w tym zakresie mogą nastąpić po leczeniu, w tym operacyjnym, planowanym na dzień 27.09.2015r. Jednocześnie powódka porusza się samodzielnie, pomaga sobie laską. Nie wymaga pomocy przy przemieszczaniu się.

Swoje stanowisko w sprawie Sąd oparł na analizie treści opinii powołanych w niniejszej sprawie biegłych (k. 36-38) Biegli stwierdzili, że oznaki gonartrozy prawostronnej i choroby zwyrodnieniowo–dyskopatycznej kręgosłupa z objawami przebytej obustronnej rwy kulszowej powodują powstanie niepełnosprawności umiarkowanego stopnia. Biegli szczegółowo opisali stan zdrowia odwołującej. Wskazali, iż ma prawidłowe napięcie mięśni, nie wykazuje poważnych negatywnych odruchów neurologicznych, a ortopedycznie niewielką bolesność ruchową lewego stawu barkowego i niewielką szpotowatość prawego stawu kolanowego, o poszerzonych obrysach, przy zachowanym wyproście.

Obaj biegli stwierdzili u odwołującej chód samodzielny, ale wspomagany kulą łokciową.

Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Opinia jest precyzyjna, wyczerpująco analizuje przedstawione zagadnienie. Skonstruowana logicznie i spójnie, jest pełna, gdyż udziela wyczerpującej odpowiedzi na postawione pytania.

Zastrzeżenia odwołującej (k.48) dotyczą oczywistej omyłki pisarskiej, nie kwestionują logicznego uzasadnienia wniosków końcowych. Odwołująca wskazała, że chciałaby posiadać kartę parkingową, gdyż miała ją dotychczas, a jej stan zdrowia się pogorszył, ponadto posiada przystosowane przez spółdzielnię mieszkaniową miejsce parkingowe dla osoby niepełnosprawnej. Odwołująca nie kwestionowała opinii pod względem jej merytorycznej zasadności.

Sąd biorąc pod uwagę stopień nasilenia problemów zdrowotnych, ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że niepełnosprawność powoduje znaczne ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu.

Należy zatem stwierdzić, że mimo tego, że odwołująca cierpi na choroby kręgosłupa czy kończyn, nadal porusza i przemieszcza się samodzielnie oraz dość sprawnie. W obecnej chwili podczas remontów ulic (...), korzysta również z komunikacji publicznej i porusza się pieszo. Odwołująca nie jest jedynie zdana na pomoc osób trzecich w czynnościach dnia codziennego.

Jednocześnie należy stwierdzić, że Sąd nie rozstrzyga o przyznaniu karty parkingowej na stałe.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSR Barbara Kokoryn